

[Landbrugsministeren.]

skind, der leveres til hjemmemarkedet, kan fremtidigt kræves betalt med verdensmarkedets priser på huder og skind. Der åbnes herved atter mulighed for eksport af kød her fra landet, idet producenten fremtidigt vil kunne opnå samme økonomiske udbytte af kreaturer, hvadenten de eksporteres levende eller slagtede.

Under det politiske forlig aftaltes det, at landbrugets trediedel af det samlede bidrag til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf skulle tilvejebringes dels ved en eksportafgift på kreaturer, dels ved en afgift på slagtning af kreaturer her i landet. De nærmere administrative undersøgelser efter forligets indgåelse har imidlertid vist, at det praktisk taget var uigennemførligt at opkræve en afgift ved slagtning af kreaturer, bl. a. fordi mange private slagtehusse ikke har de fornødne vejeredskaber og der således ikke kan opkræves en tilstrækkeligt graderet slagteafgift; iøvrigt ville en slagteafgift kræve en meget omfattende administration. Man gik derfor over til at gennemføre principperne i forliget ved at tage en afgift på levende dyr og på kødet af slagtede dyr, som eksporteres her fra landet.

Det er min opfattelse, at gennemførelsen af dette lovforslag, som i forbindelse med forliget har været indgående drøftet med rigsdagens fire gamle partier, langt om længe vil bringe landbruget en tilfredsstillende løsning af et gammelt, meget vanskeligt spørgsmål, idet lovforslaget fastslår, at verdensmarkedetsprisen herefter skal være handelsgrundlag for huder og skind her i landet og medføre en ophævelse af den ca. 10 år gamle ubillige hudeordning og dens maksimalpriser.

Jeg skal ikke her gå nærmere ind på enkeltheder i forbindelse med lovforslaget, idet jeg som sagt går ud fra, at man i de forskellige grupper har drøftet lovforslagets principper så omhyggeligt, at der ikke kan være noget heri, som ikke er de ærede medlemmer bekendt.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig fremme i det høje ting.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg skal tillade mig overfor det høje ting at anbefale forslaget til lov om afgift af

huder, skind og læder, således som det er vedtaget ved tredje behandling i det høje folketing i dag. Lovforslaget knytter sig nøje til det lovforslag, som landbrugsministeren netop har anbefalet overfor det høje ting.

Når maksimalprisen på huder og skind nu bliver ophævet, vil naturligvis de her i landet værende lagre af disse varer stige meget stærkt i værdi. Det samme gælder — om ikke med samme procent — beholdningerne af læder, fremstillet af sådanne skind. Det måtte føles urimeligt, om de virksomheder, der i øjeblikket ligger med disse beholdninger, skulle have denne store eengangsfortjeneste, som måske kan vurderes til op imod 20 mill. kr. Det foreslås derfor i dette lovforslag, at differencen mellem den hidtil gældende maksimalpris og de priser, der er sandsynlige efter maksimalprisens ophævelse, inddrages i statskassen gennem en eengangsafgift.

Der er to af lovforslagets bestemmelser, som er af særlig karakter, og som jeg derfor skal henvise til. Da eengangsafgiften andrager et så forholdsvis betydeligt beløb i forhold til det ikke altfor store antal virksomheder, der skal betale den, repræsenterer den jo en betydelig forøgelse af den kapital, som disse virksomheder har indestående i deres varelagre; det er derfor, i modsætning til de sædvanlige principper i forbindelse med de forskellige forbrugsafgifter, i § 4 foreslået, at toldbestyrelsen kan indrømme læder- og hudegrossister samt garverier adgang til at afvikle de skyldige afgiftsbeløb over en periode på indtil 3 år. Det er endvidere foreslået, at i ganske særlige tilfælde kan finansministeren tillade, at produkt-handlere får en afdragstid på indtil et halvt år. Normalt har jo ellers produkt-handlere ikke nogen længere lagertid og derfor ikke det samme kapitalbehov, men der kan være tilfælde, hvor en vis afdragsperiode er rimelig.

Endvidere er det i lovforslagets § 5 foreslået, at der efter et halvt år og igen efter 1 år, men så også sidste gang, kan foretages en regulering af de berøgnede afgifter. Dette hænger sammen med, at priserne på huder erfaringsmæssigt svinger meget. F. eks. er de, som den højtærede landbrugsminister netop har sagt, faldet meget i den sidste tid, og det kan derfor siges, at det